

főügyletről kiállított okiratban vállalt kezességre, tekintettel az ill. szabályok 54. §-a értelmében csak az ügylet illetékmentes részében résztvevő félnek az illetékért való felelősségét vagy kezességét sem az illetékszabályok 89. §-a, sem pedig annak 95. vagy 97. §-a meg nem állapítja, a panaszost tehát a tőle követelt illeték fizetésének kötelezettsége alól felmenteni és annak terhéről való törlését elrendelni kellett.

A pénzügyigazgatóság által a bélyeg- és illetékszabályok 117. §-a alapján megállapított rendbírság ellen a közigazgatási bírósághoz panasznak nincs helye. (Közigazgatási Bíróság 13.963/1927. P. szám.) A jelen esetben olyan rendbírságról van szó, mely a törvénykezési illeték-bélyegjegyek forgalomba bocsátása tárgyában kiadott 1922. évi 94.442. sz. pénzügyminiszteri rendelet alapján a kincstár megrövidítésére irányzott szándék nélküli szabálytalanság miatt állapítottatott meg, s a bélyeg- és illetékszabályok 117. §-ának rendelkezése szerint büntetendő.

A szóbanforgó rendbírság elleni panasz elbírálására a m. kir. közigazgatási bíróság hatásköre nem terjed ki.

Az 1896. évi XXVI. t.-c. 81. §-ának III. pontja a közigazgatási bíróság előtti eljárást csakis oly bírságok iránt hozott végzésekre vonatkozólag állapította meg, amelyeket a bélyeg és illeték törvények és szabályok alapján a m. kir. adóhivatalok szabnak meg, míg ellenben az olyan bírságok felülbírlására nézve, amelyeket az illetéktörvények és szabályok alapján a pénzügyigazgatóságok rónak ki, továbbra is azok a fórumok maradtak illetékesek, melyeket fennálló törvényeink kifejezetten megjelölnek.

Mínthogy pedig a bélyeg- és illetékszabályok 117. §-ában felsorolt esetekben, a 118. §-ban megállapított rendbírságokat a 117. §-ban hivatkozott 1883. évi XLIV. t.-c. 102. §-a értelmében elsőfokon a kir. pénzügyigazgatóság veti ki, s mert a pénzügyigazgatóságnak ez a határozata a hivatkozott 102. §. utolsó bekezdése értelmében a pénzügyminiszterhez fellebbezhető, s a fenthivatkozott rendelet a törvénykezési illetéknek okirati illeték bélyegjegyeivel történő lerovását a fentiek szerint elbírálandó szabálytalanságként rendbírsággal büntetendőnek mondta ki, az előadottak folytán a végzés rendelkező része szerint kellett határozni.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság április hó 25-én tartotta 1931. évi rendes közgyűlését amely az 1930. évi nyereséget 202.150.31 pengőben, az osztalékot pedig 15 pengőben állapította meg.